

Спить Вкраїна та руїни

Микола Костомаров

Спить Вкраїна та руїни
Нові щодень лічить,
Гине слава... та й ту славу
Усяке калічить.

Не вернеться дідівщина...
Нехай не вертається -
За що ж з теї старовини
Святої згнущаться?

Гріх великий... Чи вже ж дарма
Славнії гетьмани
Умирили в лютих муках,
Закуті в кайдани?..

Чи вже ж дарма в нас мушкети,
Гармати гриміли?
Нащо ж всюди, де не глянеш,
Виросли могили?

Ще ж пісні не повмирали...
Чи то ж на забаву
В їх співають святу славу,
Козацькую славу?

Спи ж у льоху, в привитниці,
Велика руїно,
Спи, небого сердешная,
Мати Україно!

Поки зорють останню
Могилу у полі,
Поки й [пісня] забудеться
Про вольную (волю)...

Тяжко... Глянеш - люд як люде,
Ніби все радіє,

А придивишся... жаль, туга
Усю землю криє.